

บทบาท "สหภาพแรงงาน" ที่เปลี่ยนไป

๖๖ ม้ว่าภาพพจน์ความรุ่งเรืองของสหภาพแรงงาน ในภาคการผลิตของสหรัฐฯ ที่เคยทรงพลัง มีอำนาจ และเป็นไม้เบื่อไม้เมากับนายจ้างในการเรียกร้องขึ้นค่าแรงได้กลายเป็นอดีตไปแล้ว แต่นั่นก็มีข้อสรุปว่าองค์กรแรงงานจะเสื่อมสลายไปอย่างสิ้นเชิงและไม่ได้มีบทบาทสำคัญต่อระบบอุตสาหกรรมอีกต่อไป

ในปี 2558 จากตัวเลขของสำนักงานสถิติแรงงาน พบว่ามีแรงงานแบบสังกัดสหภาพแรงงานทั้งประเทศประมาณ 14.8 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 11.1 ของทั้งหมด หากนับเฉพาะธุรกิจทั่วไปไม่มีแรงงานสังกัดสหภาพฯ ร้อยละ 6.7 หรือประมาณ 7.55 ล้านคน ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมการผลิต มีสัดส่วนที่สูงกว่าคือประมาณร้อยละ 9.4

ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา เป็นที่น่ากังขาว่าเพราะเหตุใดสหภาพแรงงานอุตสาหกรรมเหล็ก (United Steelworkers Union) ที่ดูแล้วไม่น่าจะเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์แต่อย่างใด จึงเป็นผู้ยื่นคำร้องขอไต่สวนสินค้ายานยนต์นำเข้าจากจีนถึง 3 ครั้ง ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้มีคำตัดสินใช้มาตรการอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนในอัตราสูงกับผู้ส่งออกยานยนต์จากจีนหลายรายไปแล้ว 2 คำร้อง (กรณียางรถแกงและรถบรรทุกขนาดเบาแบบทางเรียบ และยางรถยนต์สำหรับทางขรุขระ) ส่วนอีกหนึ่งคำร้องที่เหลือเป็นยางรถโดยสารและรถบรรทุกที่กำลังอยู่ระหว่างการไต่สวน

ผ่านมา 25 ปี แรงงานอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ (อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางในประเทศส่วนมากกระจุกตัวอยู่ในรัฐโอไฮโอ) ไม่เคยมีการรวมตัวตั้งเป็นสหภาพแรงงานของตัวเองเลย แต่ได้อาศัยสหภาพแรงงานอุตสาหกรรมเหล็กที่มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองพิตสเบิร์ก รัฐเพนซิลวาเนียเป็นปากเป็นเสียงแทน (มีสมาชิกแรงงานประมาณ 1.2 ล้านคน) โดยมีแรงงานยานยนต์ประมาณ 18,000 คนจากโรงงานผลิต 19 แห่งทั่วสหรัฐฯ รวมเป็นสมาชิกด้วย หากจะนับเอาอุตสาหกรรมการผลิตยางและพลาสติกโดยรวม ก็จะมีจำนวนราว 30,000 คน ทั้งนี้ แรงงานเหล่านั้นมักจะมาจากโรงงานที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมตอนบนของสหรัฐฯ เป็นหลัก ส่วนโรงงานใหม่ๆ ในช่วงหลังมักจะย้ายไปตั้งอยู่ในแถบตอนใต้ของสหรัฐฯ ด้วยข้อจูงใจของกฎหมายที่เอื้อเอียงเข้าข้างฝ่ายนายจ้างเพื่อหวังดึงเอาอุตสาหกรรมผลิตย้ายฐานการผลิตเข้ามา อีกทั้งกระแสโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน นักลงทุนไม่สามารถยอมให้ฝ่ายลูกจ้างรวมตัวกันเรียกร้องผลประโยชน์จนกระทบกับการผลิตได้อีกต่อไป บ้างก็จัดหาหนายด้านแรงงานมาไว้คอยให้คำปรึกษาเพื่อกำราบการก่อตั้งสหภาพแรงงานเสียก่อนตั้งแต่ต้นมือ

ขณะที่บทบาทและความสำคัญของสหภาพแรงงานในปัจจุบันมิได้ทรงพลังดังแต่ก่อน ดั้งนั้นแทนที่จะคอยรบราภกับนายจ้างเพื่อเรียกร้องค่าจ้างทางตรงให้แก่บรรดาลูกจ้างเพียงอย่างเดียว จึงได้พัฒนาไปสู่การต่อสู้ทางอ้อมในรูปแบบที่เน้นการมีส่วนร่วมในภาพใหญ่ ได้แก่ ความสัมพันธ์อันดี

กับแรงงานอิสระในรัฐที่ไม่สนับสนุนการก่อตั้งสหภาพ
 แรงงานเพื่อสร้างแนวร่วม การรณรงค์กระตุ้นให้ผู้บริโภค
 เลือกซื้อสินค้าที่ผลิตในประเทศ การตั้งเรื่องยื่นคำร้องไปยัง
 หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบเพื่อให้ใช้มาตรการตอบโต้กับ
 สินค้านำเข้าราคาต่ำจากต่างประเทศ หรือมีส่วนสนับสนุน
 หรือคัดค้านในการออกกฎหมายหรือเจรจาการค้าระหว่าง
 ประเทศ เป็นต้น นอกจากนี้ยังเกิดปรากฏการณ์หักเห
 อย่างไม่เคยเป็นมาก่อน กล่าวคือสหภาพฯ ที่มักเป็นปฏิปักษ์
 กับนายจ้าง กลับกลายเป็นพันธมิตรเคียงข้างนายจ้างเพื่อ

ร่วมต่อสู้กับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศหรือต่อต้านการ
 ย้ายฐานการผลิตออกไปนอกประเทศ เพื่อส่งเสริมให้ยังคงมี
 การจ้างงานอยู่ภายในประเทศอีกด้วย

ขณะเดียวกัน ยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ประชากร
 แรงงานเองก็เริ่มเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปจากเดิม เพราะแต่
 ละคนไม่ได้หวังว่าจะยึดอาชีพการทำงานหนึ่งๆ เพียงงาน
 เดียวหาเลี้ยงครอบครัวไปตลอดชีวิตเหมือนแต่เก่าก่อน

แหล่งข้อมูล: RubberNews.com

- USW working to redefine role in rubber sector, April 18, 2016
- Antidumping petitions high priority for USW, April 20, 2016
- USW finds tire imports issue frustrating, April 20, 2016
- USW faces new hurdles in modern industry, April 28, 2016

สหภาพแรงงานจำเป็นต้องปรับบทบาทของตนเองให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมือนเดิมอีก
 ต่อไป เช่น เป็นผู้เจรจาทันทีกับนายจ้างในกรณีของการให้สวัสดิการหรือผลตอบแทนเมื่อ
 เกษียณอายุในภาพกว้างของแรงงานโดยรวม ไม่จำเพาะเจาะจงเพียงที่ใดที่หนึ่งหรืออุตสาหกรรม
 ใดอุตสาหกรรมหนึ่งเท่านั้น แต่ต้องรวบรวมแรงงานทุกประเภทแบบกระจายให้กว้างที่สุด พร้อมทั้งให้ความ
 ร่วมมือและเป็นมิตรกับฝ่ายนายจ้างโดยมีเป้าหมายเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมและการจ้างงานในประเทศ